

L'ESTUFA

Juny 2024

LA REVISTA DE L'IES JOSÉ M PARRA

CRÈDITS

COORDINACIÓ:

**CARMEN IRANZO QUESADA
CELIA LÓPEZ GARCÍA**

PORTADA I CÒMICS:

ALBERTO LEIVA MIRA

LOGO (PARRITA):

CELIA LÓPEZ GARCÍA

REVISIÓ ORTOGRÀFICA:

BEGONYA SOLER SORIANO

REVISIÓ DISSENY I MAQUETACIÓ:

LAURA GRANELL MORENO

EQUIP DE REDACCIÓ:

**SONIA BARREIRO ROIG
NEREA CARRERES LLOPIS
ARIANA CHIFOR
ARIEL CUBERTORET SANCHIS
SONIA CUBERTORET SANCHIS
LAURA FURIÓ ESCOLÀ
AITANA GALLEGO SÁNCHEZ
BERENICE GONZÁLEZ RODRÍGUEZ
ADÀIA HERNÀNDIZ LLUCH
MIREIA IRANZO ALMELA
ELENA MACHÍ OLCINA
BERNAT MARTÍNEZ BENEYTO
ALMA REYES GÓMEZ
DAFNE ROIG ORTEGA
VÍCTOR VIDAL PEIRÓ**

EDITORIAL

I amb la primavera, quan de nou la natura comença un nou cicle, la nostra llavoreta va començar a agafar forma i *L'Estufa*, que venia d'una llarga letergia, va començar a ressorgir. Feia molts anys de l'última revista, molts! i al 2024 torna amb molta il·lusió.

Crec que mai oblidaré les caretes dels i les alumnes quan els vaig proposar fer una revista, però sobretot quan els vaig mostrar les revistes que teníem al centre, algunes mecanografiades, les últimes, ja més modernes... I els articles? Alguns molt políticament incorrectes hui en dia. I les enquestes? Però com poden preguntar aquestes coses?... El temps passa, i han passat molts anys! Tornem amb l'ajuda de la tecnologia per fer més atractiva la maquetació, i en un moment en què assumptes tan importants com la igualtat, la cura en el llenguatge i la diversitat són ja una realitat.

Tornem amb la mateixa essència: mostrar les coses que es fan al Parra, els interessos dels i les alumnes, les seues passions, les seues aficions... I amb la col·laboració de molta gent que s'ha animat a participar en el projecte.

Gràcies a totes i tots per fer-ho possible.

Perquè el Parra no para, i per això molts dels projectes s'han quedat fora, perquè és impossible plasmar totes les activitats del centre en aquesta publicació. Però s'han quedat esperant al calaix per a properes edicions.

Així que ací està de nou *L'Estufa*, contenta de recórrer novament aquests corredors.

Recordeu que *L'Estufa* sou tots i totes; alumnes, professors i professores, netejadores, conserges, administratives... Que no pare i que continue escalfant per molts anys!

Carmen Iranzo Quesada

ÍNDEX

- 03** EDITORIAL
- 05** CARTA DE LA DIRECTORA
- 06** LA NOSTRA AFA
- 07** BREU HISTÒRIA D'UNA ESTUFA
- 09** EL PARRA NO PARA
- 11** ENTREVISTA A L'ALCALDE
- 14** PROVES CANGUR
- 15** CÒMIC
- 16** EMOCIONS
- 18** NUESTRO BARRIO CÓSMICO
- 20** AMOR I FILOSOFIA
- 22** PARLEM DE CINE
- 24** BOOKOTECA
- 25** CÒMIC
- 26** ENTREVISTA BANDA DEL PATI
- 29** POEMES
- 31** MICRORELAT
- 32** DIARI D'UNA INTERINA
- 34** ENQUESTA
- 36** COTIART
- 38** MURALS
- 41** PARRATEMPS
- 43** SIGNES AMB B. ESTEBAN I PARRITA

CARTA A LA DIRECTORA

Per Àngela Masià,
actual directora de l'IES José M. Parra

Vaig ser col·laboradora de la revista L'Estufa quan jo estudiava BUP a l'institut José María Parra, per això, quan Carmen em va proposar tornar a editar-la em va fer molta il·lusió. És un projecte que va desaparèixer perquè al final els docents canvien de centre, es cansen i de vegades costa encoratjar l'alumnat.

Nosaltres treballàvem dimecres de vesprada, fora de l'horari lectiu, ens reuníem una colla d'adolescents amb inquietuds semblants i preparàvem la revista. Va nèixer un lligam emocional fort entre xiques i xics que volíem canviar-ho tot i fer un món millor. La revista era un espai de crítica constructiva i d'altaveu per a denunciar les injustícies de la societat.

En aquella època no tractàvem la violència de gènere, la sostenibilitat, la igualtat, perquè la democràcia estava en bolquers i hi havia molta faena per fer, però eixe grup de joves tenia uns valors inculcats al centre que ens han acompanyat fins al segle XXI. Hui en dia sembla que tots els drets que tenim ara no han costat d'aconseguir, però no és així, moltes persones hem lluitat al llarg de la nostra vida perquè el món siga millor.

Com a directora, vull dignificar la professió de docent i en especial els que formen el claustre de l'IES José María Parra, perquè els docents que cada dia entrem a les aules del nostre centre ens entreguem en cos i ànima al nostre alumnat. A banda de transmetre coneixements, també ens preocupem i ajudem els xiquets i les xiquetes a pensar, a tindre esperit crític, a resoldre els seus problemes i les seues inquietuds. Hores de preparació avalen el bon quefer del claustre, per això, no ens mereixem el maltractament que patim per part d'alumnat que no vol aprofitar el seu pas per l'institut i per algunes famílies que no ens acompanyen en l'educació dels seus fills i filles.

Nosaltres hem estudiat una carrera universitària, hem aprovat una oposició, ens hem format i continuem formant-nos, som autoritat pública, i busquem el millor per als xiquets i les xiquetes, per tant, igual que a un cirurgià no li diem per on ha d'operar a un pacient, voldríem que les famílies confiaren en nosaltres per a encaminar l'educació dels xiquets i les xiquetes i entre tots aconseguirem un bon rendiment acadèmic, una bona educació emocional i en valors per a formar ciutadans preparats per a afrontar els reptes del segle XXI.

LA NOSTRA AFA

Des de l'AFA de l'Institut (AMPA) volem saludar la iniciativa de recuperar la capçalera de la revista *L'Estufa*, com a mitjà d'expressió de la comunitat educativa que formem l'alumnat, el professorat, el personal d'administració i servicis i les famílies, unes famílies a les quals des de l'AFA tractem de donar veu, representació, assessorament i suport en la mesura de les nostres possibilitats.

Deia el dramaturg Arthur Miller que "un bon periòdic és una nació parlant-se a ella mateixa". En la mateixa línia, podríem dir que la revista "*L'Estufa* és l'Institut parlant-se a ell mateix", contant-nos a totes i a tots quines coses passen entre els vells murs del Parra. Per això, aprofitant l'ocasió, volem contar-vos quines coses fa l'AFA, per a què servix, quins avantatges té pertànyer a l'associació, què fem pel nostre alumnat. I allò més important de tot, convidar-vos a participar, a aportar, a formar part activa en l'educació dels nostres fills i filles, cohesionant la comunitat educativa des de la base, fent Institut.

Des de l'AFA, al llarg d'estos darrers anys, hem finançat les agendes escolars de tot el centre, les samarretes d'Educació Física per a l'alumnat que s'incorpora cada any, tres càmeres de fotos noves, part de la il·luminació del saló d'actes, estands i expositors de la galeria per al departament d'Arts Plàstiques, materials per a diverses activitats de l'àrea de Biologia, premis del Concurs de Fotografia, anuaris, beques (bandes) per a la graduació, picadeta i refresc d'honor per a la graduació d'ESO i FP, activitat realitzada pel Juglar d'Olot per a tot l'Institut (llevat 2n de Batxiller), eixides en autobús diverses, per als nostres associats: Borriana, Facultat de Filologia, Madrid (Artístic), Trobada de Teatre, Moragete, Altea, Festa de Graduació de Batxillerat, etc.

I com no? Des de l'AFA financem també esta publicació que ara tens en les teues mans.

En definitiva, treballem en la mesura de les nostres capacitats per tot l'Institut i pels nostres associats en particular. Per eixe motiu, volem obrir-vos les portes de l'associació i conscienciar-vos que és més necessari que mai que acompanyem el nostre alumnat en el seu viatge cap el seu futur formatiu i professional, colze a colze amb la Direcció, el claustre de professors, professores i totes i cadascuna de les persones que treballen al centre al servici dels nostres fills i filles en una etapa fonamental de la seua vida, formant-se en sabers científics, però també, i sobretot, en valors cívics, com a ciutadania compromesa, crítica i conscient, afrontant els reptes que ens planteja la societat de la informació, les noves tecnologies, la immediatesa de la globalització, afrontant els problemes del dia a dia amb esperança i determinació.

No et quedes a una vora, acosta't! Participa i col·labora!

Llarga vida a *L'Estufa*!

BREU HISTÒRIA D'UNA ESTUFA que continua escalfant després de 48 anys

Salvador Bataller, fundador de *L'Estufa*

El curs 75-76 té una gran transcendència històrica i personal.

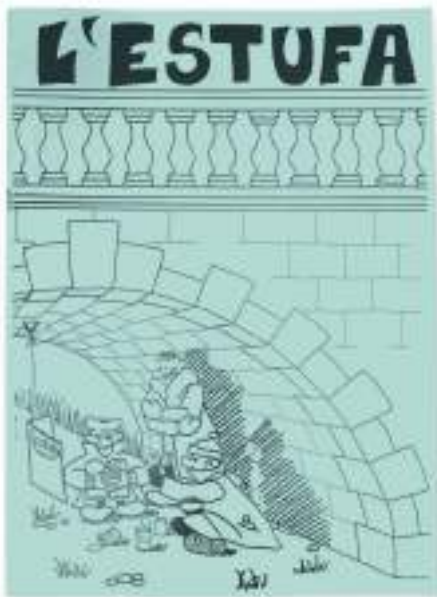
L'esdeveniment més significatiu és que el 20 de novembre de 1975 va morir Franco; però també van esdevenir altres fets importants: va ser l'últim any de 6é de Batxillerat, el primer any del BUP (Batxillerat Unificat Polivalent) i també la meua primera contractació com professor de Lengua y Literatura Española, precisament en l'institut JM Parra. I, per completar el panorama, direm que en el 1976, el Seminario de Lengua y Literatura (actualment Departamento de Lengua Castellana) va decidir publicar una revista: *L'Estufa*.

I és més, la criatura no era filla única, sinó un membre més d'una autèntica família nombrosa d'activitats i projectes, que van reeixir durant alguns anys.

Llegint l'acta de la reunió del departament (5 d'octubre de 1976) veig que es proposen, i després puc assegurar que es van dur a terme representacions teatrals, lectures dramatitzades, convocatòria de concursos de poesia, relats breus o fotografia il·lustrativa dels textos, publicació casolana de llibres amb les creacions literàries de l'alumnat, etc. Potser va coincidir tot un seguit de factors que explicaria tanta ebullició creativa, però per mi en destacaria, especialment, un parell: l'ambient d'esperança que despertava la transició de la dictadura a la democràcia i la il·lusió i la qualitat humana de l'alumnat i del professorat, la majoria d'aquests últims, com servidor, novells en l'ensenyament, amb pocs anys però amb molta vocació.

No recorde exactament la data fundacional de la revista, ni tots els companys i companyes que, aleshores, integràvem el departament, tret del seu cap, el meu amic Elías Serra; per tant, i per no deixar-ne cap fora, només diré que a tots ens correspon la paternitat/maternitat entusiasta i responsable de la criatura. Servisca l'afirmació precedent de justa matisació del generós agraïment que els integrants del meu departament em van fer en la portada d'una reedició especial de *L'Estufa* que em van dedicar, el juny de 2006, amb motiu de la meua jubilació. Copie textualment: **“¡Salvador Bataller se jubila! El departamento de lengua castellana te agradece la fundación de esta revista”**

El nom, L'Estufa, com s'ha comentat moltes vegades, responia a una necessitat bàsica i imprescindible de tota la comunitat educativa del Parra. L'edifici no tenia calefacció i en aquells hiverns tan rigorosos es passava molt de fred, per tant necessitàvem estufes i aquesta de paper podia ser molt útil per escalfar l'ambient. La calefacció era una reivindicació que el claustre plantejava insistentment a l'Administració des del naixement del centre i calia fer-la pública per tots els mitjans possibles, fins i tot amb el nom d'una publicació humil i casolana.

La publicació des dels inicis ha estat oberta a tot l'alumnat i el professorat, de nocturn i diürn; en valencià, castellà i, sovint, amb textos en francès o anglés...; en vers, en prosa, dibuixos...; de temàtica, to i gèneres, literaris o periodístics, diversos, etc.

En principi s'imprimia amb ciclostil, una màquina infernal que solia embrutar tots aquells que s'atrevien a fer rodar el seu tambor impregnat de tinta sobre una mena de paper de calc. Les víctimes eren, majoritàriament, els conserges, (moltes gràcies!) però també algun que altre membre del professorat. Amb el pas del temps va millorar el procés d'impressió: fotocòpia i, en determinades ocasions, impremta. Els progressos tècnics han influït molt, però també s'han vist condicionats per la situació econòmica que, a més de les moderades contribucions dels lectors, ha tingut la seua base en les aportacions del departament de Castellà o les del centre o en les subvencions municipals.

Per concloure, només he d'afegir que tan important com el naixement de L'Estufa ha sigut la seua pervivència al llarg dels anys. Si bé és cert que la seua periodicitat i potència no sempre s'han mantingut estables i fins i tot ha passat per períodes més o menys llargs d'hivernació, sempre ha renaixut de les seues cendres i podem sentir-nos orgullosos de la seua vitalitat; la nostra és una autèntica campiona de longevitat en l'àmbit de les publicacions periòdiques escolars. I ha sobreviscut gràcies a un bon grapat d'alumnes i professors que, al llarg d'aquests prop de 50 anys, han continuat creient-se el projecte i aportant el seu esforç perquè la nostra ESTUFA continue irradiant llum i calor humanes.

EL PARRA NO PARA

Per Carmen Iranzo,
professora de Tecnologia

Mira quines coses més xules es fan, segur que algunes ni les coneixes, estigues ben atenta o estàs a la parra?

Àmbit científictecnològic a 1r ESO

Tecnologia i Biologia tenen una relació! I aquesta va de bo!, ja porten 2 anys i fruit d'aquesta han eixit projectes molt xulos; maquetes de cèl·lules, jocs elèctrics del cos humà, maquetes de cases sostenibles... I al final del curs passat es va celebrar junt a l'àmbit sociolingüístic la COP28 (conferència de les parts). Aquest projecte va quedar en 2n lloc als premis d'innovació de l'Ajuntament d'Alzira

Àmbit sociolingüísticmusical a 1r ESO

Valencià i Geografia i Història també tenen una relació, i l'han obert aquest curs a Música. El resultat no pot ser més enriquidor: obres de teatre, còmics, visita a la residència de gent gran...

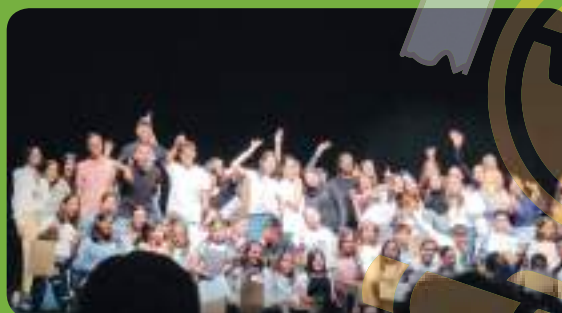
Rapsodes

Projecte per explorar nous talents entre el nostre alumnat, conèixer de manera lúdica altres vessants de la poesia, la glossa, la cançó tradicional, el rap, el cant d'estil i les albadas.

De Viva Veu

Llegir en veu alta, entonar, pronunciar, comunicar... en la nostra llengua. Tot això tan important es posa en pràctica en aquest projecte tan interessant! L'alumnat del Parra arriba, per segon any consecutiu, a la final autonòmica.

Passarel·la

Els alumnes de FPB i cicles d'Imatge Personal van fer el curs passat una passarel·la per mostrar els seus treballs: pentinats increïbles i maquillatges de totes les classes.

Dijous artístics

Una vegada cada quinze dies, a l'hora del pati, tots els alumnes tenen l'oportunitat de descobrir els seus talents i ensenyar a tothom l'artista que portem endins. La Banda del Pati no ens falla mai amb les seues cançons.

T'ho perdràs?

Teatre i Parra una relació d'allò més fructífera!

La Veu Nocturna del Parra

Art per tot arreu

ENTREVISTA A L'ALCALDE D'ALZIRA

Per Sònia, Nerea, Aitana, Adàia i Laura,
1r BAT

L'actual alcalde d'Alzira, Alfons Domínguez, forma part de l'Ajuntament des del passat 17 de juny de 2023. Diversos alumnes de l'IES José María Parra hem vingut a fer-li unes preguntes amb la fi que nosaltres, els jòvens alzirenys, puguem conèixer més sobre el nostre representant i tot el que fa per la nostra ciutat.

A quin institut vas anar?

A l'IES Rei En Jaume d'Alzira.

Quina rama de Batxillerat vas escollir?

Batxillerat científic, encara que va ser una decisió difícil.

Quina carrera vas escollir?

Primer, vaig triar una carrera de Física, però en veure que era una carrera molt teòrica em vaig ficar en una Enginyeria Agrícola on em vaig especialitzar fonamentalment en control de plagues i agricultura ecològica. Més tard, vaig començar una segona carrera que em va fer molta il·lusió, Ciències Ambientals.

Era això el que volies fer realment?

No, abans hi havia un programa anomenat Cosmos el qual m'ajudà a triar la carrera científica que vaig començar. En canvi, després vaig acabar triant una carrera ambiental. Comparant-les vegem com les dues carreres no tenen res que veure.

Com vas arribar a ser alcalde?

És una pregunta difícil de respondre, però jo estava col·laborant amb l'anterior alcalde aquests últims quatre anys. Arran d'estar en el món de l'ecologia, vaig poder arribar a tindre contactes de partits ecològics de València, on vaig arribar al món de la política.

Què penses del sistema educació actual? Què canviaries?

Crec que està apartant-se massa de les persones i de la societat, considere que està enfocant-se excessivament en la productivitat i aquest és molt economicista. Per a mi és molt important, per exemple, que la gent siga crítica amb un ensenyament enfocat en filosofia, dialèctica, en com debatre i com dur aquests debats al terreny del bé comú. Tot l'anomenat és el que ens pot fer avançar com a societat, i veig com tot aquest s'està perdent.

Què penses de l'educació privada?

Jo soc un producte de l'educació pública, per la qual cosa, si he de donar suport, li'l donaria a aquesta. A més a més, per a mi cadascú ha de poder elegir, però entre tots hem de pagar una escola pública de qualitat, no a la gent que vol segregarse de l'escola pública perquè li paguem una escola privada.

Creus que l'educació concertada i privada tenen més nivell?

El nivell hauria de ser el mateix, però per exemple, parlant d'idiomes, en l'escola pública no s'ha treballat bé, però no a nivell d'Alzira o València sinó a nivell estatal respecte a altres països. Quant a idiomes som molts mediocres, a més a més el ritme de la classe es veu afectat pel nivell de l'alumnat, per la qual cosa pot perjudicar a part de la classe i que baixe el nivell.

Consideres bona la forma d'educació actual?

Considere que hauríem de treballar més en la preparació de les persones i no tant en el coneixement, a més a més tenim molta tecnologia a mà per a obtindre'l.

Creus que l'educació ha millorat en comparació amb anys enrere?

En comparació amb fa quaranta anys, l'educació hauria d'haver evolucionat més, la veig un poc estancada.

Què és el que més t'agrada de ser alcalde? I el que menys?

El que més m'agrada de ser alcalde és la proximitat a la resta de ciutadans, a mi em motiva estar amb la gent i els seus plans locals, i el que menys és haver de parlar en públic o haver d'exposar qualsevol tema a les persones.

Pensaves que arribaries tan lluny?

No, si m'ho hagueren dit fa uns anys no m'ho hauria cregut, mai se m'hauria ocorregut arribar a poder ser alcalde.

Què penses del joves d'Alzira?

Jo pense que els joves d'Alzira hauran de superar problemes que els hem deixat nosaltres, per això seran responsables amb aquests, jo personalment espere molt d'ells.

Parlem del Pla Edificant. Quan està previst començar les obres al Parra?

En primer lloc, per a començar les obres és necessari sol·licitar el projecte i després començar les obres. Les obres al Parra estan previstes durant el 2025, i acabar-les abans del 2027. I cal aclarir que els terminis de l'Administració són lents.

Creus que Alzira és una bona ciutat per viure?

Sí, però podria ser millor. L'augment de població dels últims quatre anys no m'agrada: la part positiva és que tindriem més possibilitats de finançament, però amb aquest fet hi ha un clar augment de necessitats. La neteja ha anat a pitjor, hi ha por i la gent veu batalles per tots els llocs. S'estan perdent els principis de l'autoritat i mira que jo soc de "l'autoritat som tots, no és cosa d'una persona", però no tenim l'autoritat clara que algú haja de fer que tots puguem viure bé sense problema. Aleshores, si solventem aquest, la resta, com ara el riu, les muntanyes, el centre històric, la Murta, edificis xicotets per a viure, bon clima, etc., són dels millors del món. Una altra cosa és que responguem a l'espai que tenim.

Creus que és important les opinions i propostes dels joves?

Les opinions i propostes dels joves són molt importants, són el futur i heu d'estar presents. La joventut és idealista perquè són joves, però crec que aquest idealisme és bo.

Com poden arribar les propostes juvenils fins a l'Ajuntament?

Les propostes poden arribar a través de mi, de les regidories de Joventut o Educació i els representants de l'Ajuntament.

PROVES CANGUR 2024

Per Xema Hernández,
professor de Matemàtiques

Dijous 21 de març de 2024

No fa ni 48 hores encara teníem Alzira plena de monuments fallers.

Alumnat del nostre centre de 3r i 4t d'ESO, i 1r de batxillerat pugem a un autobús que els porta al campus de la Universitat Politècnica de València (UPV).

Allí participen en la XXVI edició de la Prova Cangur, convocada per la Societat Catalana de Matemàtiques i organitzada per la comissió valenciana.

Hi resolen problemes en els quals han de pensar, utilitzar el seu raonament lògic i la seua creativitat.

A banda de fer la prova, les i els alumnes passen el matí al campus del Politècnic, on coneixen de primera mà l'ambient universitari i l'edifici de la facultat d'Industrials.

Enhorabona a totes i a tots els participants i des del departament de Matemàtiques vos animem que participeu també el curs que ve.

L'ESTUFA!

L'ESTUFA NO EM CALFA PRESENTA...

L'INCIDENT

(ja sabeu de quin parlar)

Fena

EMOCIONS

Som l'alumnat de **segon d'ESO** que participa en el projecte de centre EMOCIONA'T! Durant aquest curs, l'alumnat tant de segon com de tercer i quart, hem treballat les emocions per poder tindre millors ferramentes per afrontar la vida. Voleu saber quines? Allà va!

L'ESTIMA

Qui soc?

Soc un sentiment d'apreciar alguna persona, a tu mateix o qualsevol objecte que valorem de forma positiva, a base d'altres emocions com l'afecte. També hem de saber que l'estima és una de les emocions necessàries en el nostre organisme ja que si no podem demostrar que hi ha estima no podem voler o sentir afecte d'altres persones o objectes.

Com aparec?

Amb mostres com les abraçades, els bessons o de fer atenció a les persones que vols. Amb papallones en l'estomac, mans suades, eufòria, dependència en el principi de una relació, estar en un estat positiu...

Quan aparec?

Aparec de diferents maneres: autoestima, amor a la família, amor romàntic, amors als amics o a les arrels.

Amb qui em relacione?

Felicitat, desig, alegria, passió, compromís.

LA POR

Qui soc?

Soc una resposta natural a amenaces o perills, crucial per a la supervivència. Aleshores, quan em torna excessiva, puc desenvolupar-me en trastorns d'ansietat com fòbies o estrés posttraumàtics. Aquest sentiment pot ser desencadenat per diverses situacions estressants o traumàtiques, variant en intensitat, duració segons la persona i la circumstància. A més, pot ser après a través d'experiències i està influenciat per factors genètics i culturals.

Com aparec?

El meu cos ho sent i puc ploriquejar, tindre palpitations i el cos tens. De vegades ho mostre amb peus inquietos, sudoració o tremolors.

Quan aparec?

De vegades aparec quan la meua vida corre perill o sent inseguretat. Quan ens donen males notícies o els resultats no són els que esperava. També amb la mort d'un estimat.

Amb qui em relacione?

Ansietat, pànic, ira, tristesa, preocupació, tensió, frustració.

L'ALEGRIA

Qui soc?

Soc una sensació agradable que ens fa estar contents, de bon humor i amb ganes de passar-ho bé.

Com aparec?

L'alegria apareix amb somriure, riure, plorar d'alegria, cridar, alçar els braços, xarrameca, i molta alegria.

Quan aparec?

Quan em passa alguna cosa bona com, per exemple, alguna que ens agrada molt. Si aconseguisc alguna cosa que desitge o quan estic amb persones importants per a mi.

Amb qui em relacione?

Eufòria, felicitat, satisfacció, estima i triomf.

LA RÀBIA

Qui soc?

Un estat emocional que utilitzem per a respondre a una situació que rebem com a amenaça o com alguna cosa que ens pareix injusta o ens molesta.

Com aparec?

Soc molt evident! La gent de seguida sap que estic present! Comence a suar, em falta l'aire, venes unflades, alteració i mal de cap. També s'accelera el ritme cardíac.

Quan aparec?

Quan hi ha sentiment d'inferioritat, abandonament, expectatives no cobertes, frustració, falta de suport...

Amb qui em relacione?

Enuig, ira, decepció, frustració, impotència, injustícia.

NUUESTRO BARRIO CÓSMICO

Per Luis Montagud,
exdirector de l'IES José María Parra

¿Te has parado a pensar alguna vez, en qué rincón de la galaxia vivimos o las dimensiones de la misma? ¿O cómo es nuestro barrio cósmico, el Sistema Solar?

Somos humanos e indefectiblemente nuestra mente tiene sus limitaciones. Si digo que pienses en una distancia de 100 metros, puede que te venga a la mente las dimensiones de un campo de fútbol, si te digo que hagas lo propio con 1000 metros, puedes pensar pues desde el instituto al Hospital, y si te digo 10 km o 100 km o 1000 km, pues podrías poner ejemplos. Pero si te digo 300.000 km o 1.500.00 km, quizá ya ni sepamos la diferencia porque no sabemos con qué compararlo.

Lo mismo pasa con el tamaño de las cosas. Podemos distinguir tamaños de una hormiga o de una montaña, pero algo más grande o más pequeño ya tenemos dificultades. La Luna nos puede parecer grande con sus 3.474 km de diámetro, pero pequeña comparada con la Tierra con sus 12.756 km. Y no te digo nada comparado con los planetas más grandes. Como Júpiter, con 142.984 km. Ya nos vuelve a pasar lo mismo, ya no me cabe en la cabeza ese tamaño y menos si pienso con el tamaño del Sol de 1.400.000 km de diámetro. Si te digo que Mercurio (el planeta más cercano al Sol) está a 58 millones de kilómetros de nuestra estrella, la Tierra a 150 millones y el planeta más alejado, Neptuno a 4.500 millones, pues casi nos da igual, son cantidades tan grandes que no somos capaces de asimilarlo.

Cuando son distancias tan grandes, no podemos seguir midiendo en km, debemos de tomar otras unidades; como el año luz (AL), la distancia que recorre la luz en un año viajando a treientos mil km en un segundo, (llega de la Tierra a la Luna en 1,5 segundos y tarda 8 minutos en recorrer la distancia del Sol hasta nosotros), la estrella más cercana, Próxima del Centauro, está a unos 4,2 AL. Pero nuestra vecina, la galaxia de Andrómeda, se encuentra a unos 2,5 millones de AL de distancia. ¡Uf! Qué mareo de cifras y distancias.

En estos casos los humanos tenemos recursos para que nuestra mente pueda asimilarlo, y es utilizar las escalas, podemos reducir las distancias a escala humana. Vamos a hacerlo más visual. Empezaremos comparando los diversos cuerpos del Sistema Solar, los planetas y el Sol.

De los cuatro planetas interiores o rocosos, la Tierra (12.756 km de diámetro) es el más grande; después, y en orden decreciente, le siguen Venus, Marte y Mercurio. Pero la Tierra, comparada con los planetas exteriores, es muy pequeña.

El mayor de los planetas gaseosos es Júpiter (142.984 km), le siguen Saturno, Urano y Neptuno. Pero todos, comparados con el Sol casi ni se ven.

Parece muy grande, pero el Sol es una estrella mediana, clasificada como estrella enana amarilla. Si lo comparamos con otras de nuestras vecinas como la estrella Betelgeuse de la constelación de Orión de diámetro 900 veces mayor que el del Sol, nuestro astro en el dibujo y a la misma escala no se vería.

Vamos a reducir la escala de manera que podamos hacernos una idea de tamaños y distancias. Habremos de reducir mucho esta escala 1 cm del modelo serán 60.000 km.

A esta escala el Sol tendría un diámetro de unos 23,2 cm, como el de una pelota de baloncesto, la Tierra sería como un grano de arroz de unos 2,1 mm de diámetro y se encontraría a unos 25 metros del Sol (como el largo del pasillo de las aulas del instituto). Los dos planetas más alejados, Urano y Neptuno, serían como dos garbanzos. En este modelo, Neptuno estaría a 750 metros del Sol, imaginaos si ponemos el balón de baloncesto en el patio del instituto, el garbanzo representando a Neptuno estaría en la plaza Mayor de Alzira. ¡Increíble!

Próxima del Centauro, la estrella más cercana, se encontraría a unos 6.622 km de nuestra pelota de baloncesto, como del instituto a Chicago.

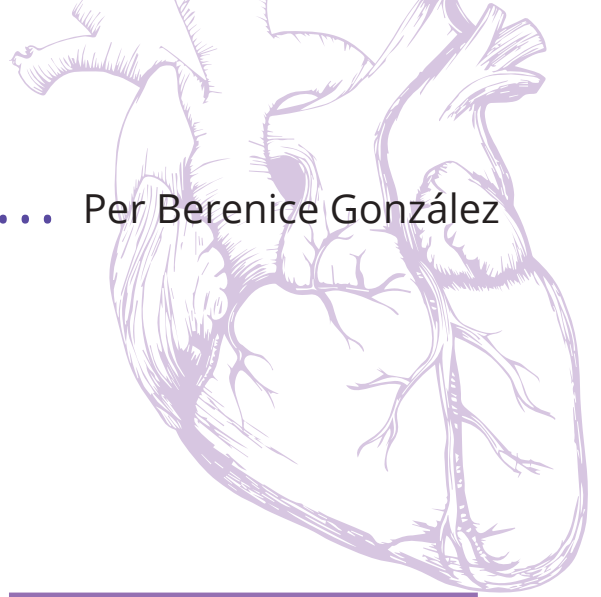
Podemos comprobar con todo lo visto, lo vacío que está de materia visible nuestro rincón galáctico. Imaginaos en el salón-comedor de vuestra casa, vaciadlo de todo, muebles, sofás, televisor, cuadros... haced el vacío extrayendo todo el aire. Pues bien, el Sol sería una mota de polvo en una esquina del suelo y Próxima del Centauro en la esquina opuesta del techo. Así de pequeños y aislados estamos.

Todo esto, dentro de nuestro barrio, si tuviésemos que salir y viajar por nuestra galaxia, la Vía Láctea, con sus aproximadamente 150.000 años luz de diámetro, en nuestro modelo tendría un diámetro de unos 236 millones de kilómetros; tendríamos que volver a cambiar la escala, ya que esta se nos queda pequeña y no te digo distancias entre galaxias.

Los humanos hemos sido capaces de construir naves espaciales, hemos visitado todos los planetas de nuestro barrio y muchas de sus lunas, y ya tenemos dos naves que han salido del Sistema Solar y viajan por el cosmos por el vacío interestelar.

Otro día, viajaremos con un autobús imaginario a través de la Vía Láctea, nuestra ciudad cósmica y conoceremos muchas curiosidades y su grandeza.

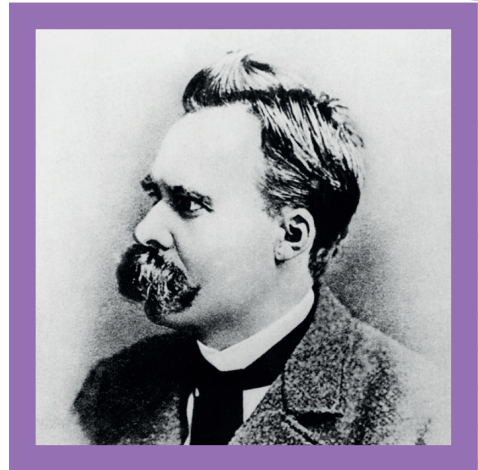
AMOR I FILOSOFIA... Per Berenice González

Amb quin filòsof t'identifiques?

Nietzsche (1844-1900)

Aquest filòsof va veure una manera diferent a altres pensadors el que és l'amor. Nietzsche, malgrat haver rebut bastants disgustos en la seua vida amorosa, interpretava que l'amor significava plenitud. I sí, és veritat que l'odi, l'egoisme i molts altres sentiments negatius formen part inevitable de l'amor, però este continua sent una elecció lliure en la qual l'ésser que estima renuncia a si mateix en benefici de l'altre, i es desprèn d'eixe egoisme a l'hora d'amar.

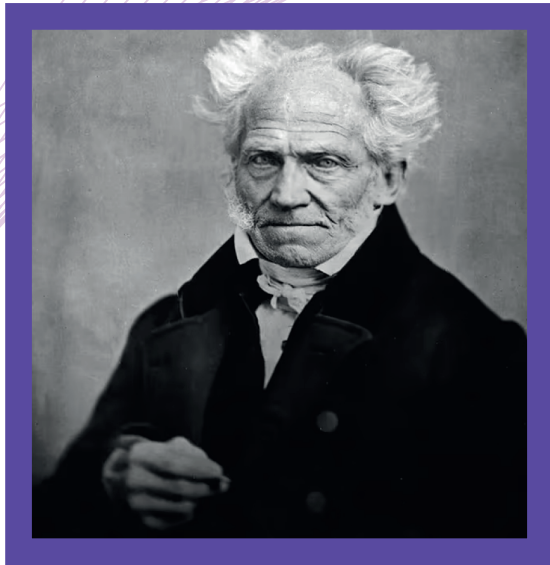
Albert Camus (1903-1960)

Coneixem així un amor com pocs, que es percep indestructible, capaç de resistir les llargues separacions, mentres tots dos se senten mútuament imprescindibles. Així, confiaran en eixe amor tan sòlid, que pot existir més enllà del temps i de l'espai que els separaren.

Maria Zambrano (1904-1991)

L'amor transcendix sempre, és l'agent de tota transcendència. L'amor dona sentit a la vida humana. Amor que dona alé a la vida i al mateix temps és agent de destrucció perquè ens revela la realitat de les coses en la seua ambigüitat: la seua riquesa i buit. Perquè Déu creador no sols va crear el món del no-res sinó que va crear el no-res per amor.

Arthur Schopenhauer (1788-1860)

Però no tots els pensaments tenen un rerefons positiu davant l'amor. Arthur Schopenhauer reconeix que tota inclinació tendra procedeix de l'instint natural dels sexes. El nostre filòsof ens diu que la cosa és senzilla: que cada mascle busque una femella i cosa solucionada.

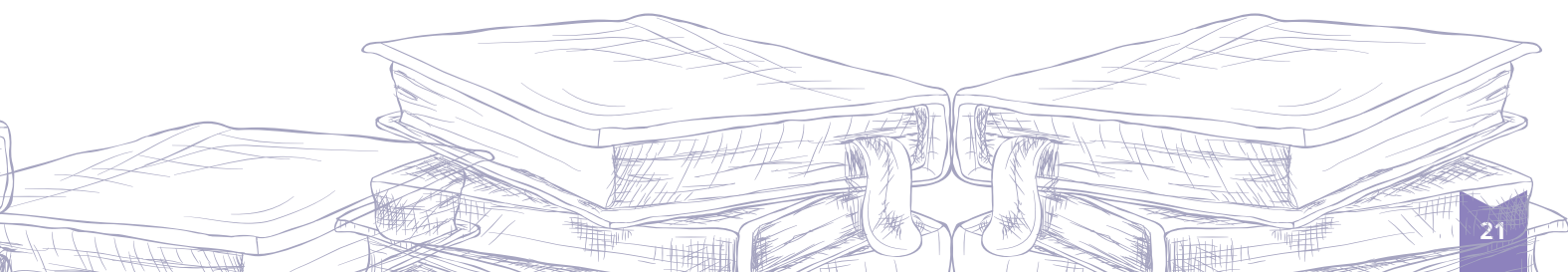

Simone de Beauvoir (1908-1986)

Aquesta filòsofa va veure l'amor com alguna cosa que es pot donar en qualsevol lloc i en qualsevol situació. El factor "enamorar-se" per a Beauvoir es dona perquè som joves, adults, ancians, perquè algú ens estima, perquè nosaltres estimem, conclouent que l'amor es dona en qualsevol tipus de circumstància al·legant al fet que este es troba en tots els llocs.

*...i la teua visió de l'amor?
ets una persona enamoradissa o no
creus en l'amor?*

PARLEM DE CINE... Per Victor Vidal

Vos recomanem unes pel·lícules que considerem cultura del cine des d'anys enrere fins a l'actualitat

FULL METAL JACKET (1987)

Durant la participació dels Estats Units a la guerra de Vietnam, uns joves són reclutats per convertir-se en marines, en arribar al centre d'entrenament Parris Island. Estaran sota les ordres del sergent Hartman, i no tots estan preparats per suportar els seus mètodes.

FALLEN ANGELS (1995)

Narra dues intrigants històries paral·leles amb cinc personatges molt diferents que s'acaben creuant a Hong Kong. Explora la solitud dels personatges, la seua alienació de les situacions que els envolten i l'anhel de connexions a una ciutat agitada.

TRAINSPOTTING (1996)

Narra la crua i punxant història d'un grup de joves heroïnòmans dels suburbis d'Edimburg, les úniques aspiracions dels quals a la vida són consumir substàncies addictives i aconseguir diners bruts.

L'únic que sembla poder escapar d'aquest destí autodestructiu és el protagonista, Mark Renton.

FIGHT CLUB (1999)

Un jove fastiguejat de la seua vida gris i monòtona lluita contra l'insomni. En un viatge amb avió coneix un carismàtic venedor de sabó que sosté una teoria molt particular: el perfeccionisme és cosa de gent feble; no més l'autodestrucció fa que la vida pague la pena. Tots dos decideixen llavors fundar un club secret de lluita, on poder descarregar les seues frustracions i la seua ira.

PARASITE (2019)

La pel·lícula segueix una família de classe baixa de Corea del Sud que maneja astuts mecanismes d'estafa per sobreviure i que aconseguix la manera que tots els seus membres treballen per a una família acomodada de Seül.

ARRIBANT A L'ACTUALITAT...

RECOMANACIONS DE 2024

OPPENHEIMER

En temps de guerra, el brillant físic nord-americà Julius R. Oppenheimer, al capdavant del 'Projecte Manhattan', liderà els assajos nuclears per construir la bomba atòmica per al seu país. Impactat pel seu poder destructiu, Oppenheimer es qüestiona les conseqüències morals de la creació d'aquesta arma. Des d'eixe moment i la resta de la seua vida, s'oposarà fermament a l'ús d'armes nuclears.

POOR THINGS

Bella Baxter és una jove reviscuda pel brillant i poc ortodox científic Dr. Godwin Baxter. Sota la seua protecció, Bella està ansiosa per aprendre. Famolenca de la mundanitat que li falta, Bella s'escapa amb Duncan Wedderburn, un advocat sofisticat i pervers, en una aventura vertiginosa a través dels continents. Lliure dels prejudicis de la seua època, Bella es torna ferma en el propòsit de defensar la igualtat i l'alliberament.

THE ZONE OF INTEREST

The zone of interest és una pel·lícula històrica d'horror psicològic britànica-polonesa de 2023, basada lliurement en la novel·la homònima de Martin Amis. Tracta d'un matrimoni alemany que intenta viure en la seua casa veïna d'un camp de concentració.

LA SOCIEDAD DE LA NIEVE

La societat de la neu és una pel·lícula dramàtica de 2023, dirigida i escrita per Juan Antonio Bayona, basada en el llibre homònim de Pablo Vercí, que relata l'accident del vol 571 de la força aèria uruguaiana a la serralada dels Andes el 1972.

BOOKOTECA

Per Elena i Alma, 1r Batxiller

Vos recomanem uns llibres de diferents estils i per a tots els gustos...

ORGULLO Y PREJUICIO (JANE AUSTEN)

Una novel·la molt popular des que va ser escrita, ens transporta a finals del segle XVIII, on una família nombrosa de cinc germanes han de casar-se amb un home amb diners o almenys una d'elles.

AS DE PICAS (FARIDAH ÀBÍKÉ-ÍYÍMÍDÉ)

Els protagonistes comencen a rebre missatges d'assetjament en el seu últim any d'institut. Decidits a posar-hi fi, començaran a investigar. Un llibre que et farà reflexionar sobre el racisme.

TIERRA (ELOY MORENO)

L'autor ens mostra la realitat de les xarxes socials i els programes de televisió. Tot comença amb el desig de dos xiquets al seu pare. 30 anys després hauran d'endevinar quin joc s'oculta darrere d'aquell desig d'infància.

TRONO DE CRISTAL (SARAH J. MAAS)

El primer de la saga de huit llibres que conta les aventures d'una assassina que accepta, a canvi de la llibertat, participar en una competició a vida o mort per convertir-se en la campiona del rei i ser lliure. Però una cosa maligna ronda pel castell i aquesta guerra per la llibertat es convertirà en una guerra per sobreviure.

ELS JOCS DE LA FAM (SUZANNE COLLINS)

En un país distòpic dividit en dotze districtes, cada any es celebren els jocs on es trien dos representants de cada districte i on sols un sobreviurà. La protagonista, no dubta a ocupar el lloc de la seua germana, una xiqueta de 12 anys, que és escollida al districte 1.

QUE PLOGA QUE PLOGA LA VERGE DE LA COVA

Tinc les notes...

...! he de dir que no són molt bones

Per què el riu Xúquer no es desborda quan ho necessita...

Feina

NO EM CALIEN

ENTREVISTA A LA BANDA DEL PATI

Per Sónia, Nerea, Aitana,
1r BAT

La Banda del Pati és un grup musical compost per alumnes i professors de l'IES José María Parra. Toquen cada dos dijous a l'hora del pati, animant cada esplai. A continuació coneixerem més sobre els integrants i la seua trajectòria. Són: Ferran, Paula, Pau, Rafel i Toni.

Com decidíreu formar la banda?

Va ser una idea de Rafel, ja que tenia alguns alumnes en diverses classes que tocaven algun instrument, i va decidir ajuntar-los. Paula va entrar més tard a la banda, mai hi havia cantat davant de ningú, però es va atrevir perquè és el que realment li agrada. Començarem a assajar i va sorgir La Banda de assaj.

A quina edat vau començar amb la música?

Pau va ser qui va començar més jove a la música, concretament als 3 anys, seguit de Ferran, que es va iniciar amb 5, i Paula, als 6. A diferència d'aquests, Rafel no recorda l'edat en què va començar en la música, però ens diu que du tota la vida en el món musical. Toni als 7-8 anys.

Feu música fora del centre? (classes, conservatori, etc?)

Ferran i Paula van al conservatori i Pau toca amb uns amics a l'Espai de Rock. Toni va fer classes als conservatoris de Algemesi i de Quart.

Va ser difícil presentar la banda davant l'institut?

Diuen que no va ser difícil com a tal, ja que va ser de manera inconscient, perquè si assajaven van veure l'oportunitat de tocar, i arran d'açò va sorgir la creació dels dijous artístics.

La Banda del Pati amb els primers components.

Pau, actual bateria de la banda.

La idea de formar un grup va ser conjunta o d'un component només?

La idea principal va ser de Ferran, de manera que va anar un dia a dir-li a Rafel que tenia un amic que també tocava, específicament la bateria i que podrien provar a tocar junts. Davant la proposta, Rafel va acceptar.

Teniu algun tema propi?

De moment, no.

Com vos vau sentir la primera vegada que actuàreu al pati?

Estaven molt nerviosos ja que tocar davant de tot l'institut per primera vegada no era qualsevol cosa, però ho recorden com un moment bonic i meravellós pel fet que va ser el començament d'una cosa nova i no va poder ser millor per a ells estar iniciant-se al pati que amb un altra cançó com *Dangerous* d'Arde Bogotá, que es va tornar immediatament especial per ells.

Quins instruments toqueu?

Paula toca el clarinet i el piano, Ferran la guitarra, tant clàssica com elèctrica. Pau toca la bateria, Rafel instruments de corda i el piano. Toni, el piano, saxo i clarinet.

Quant de temps dugueu com a banda?

Aproximadament des de març de 2023.

Algun membre té problemes de por escènica?

Paula ens reconeix que no va tindre específicament por escènica, però sí un gran nerviosisme a l'hora d'actuar davant de tots, pel fet que ni tan sols els seus pares l'havien escoltat cantar.

Què és el que més vos agrada d'eixir i actuar els dijous artístics? I el que menys?

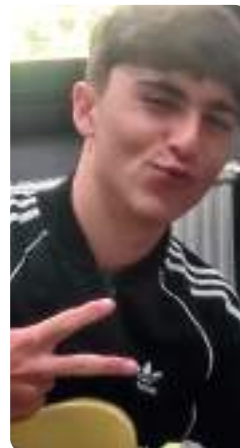
El que més els agrada és mostrar a la resta de l'institut la seua música que amb tanta emoció preparen. En canvi, el que menys els agrada és que eixe tipus de música normalment no sol agradar als alumnes.

Qui tria els temes que toqueu?

Cadascú proposa les cançons que li agradaria tocar, i després alguns projectes ixen endavant o no.

Toni Giménez, professor de Música i teclista de la banda.

Ferran i Paula, guitarra i veu, respectivament.

És difícil dur la música i els estudis ahora?

Tots ens diuen que se'ls fa bastant difícil compaginar els estudis musicals amb els acadèmics. Amb les proves dels conservatoris, assajos, deures, exàmens, etc.

Assageu junts? Cada quant?

Ens diuen que sí que assagen junts tots els dilluns, dimecres i divendres en els patis, i que de fet d'ací va sorgir el nom de "La Banda del Pati".

Què passaria si un membre falta un dia? Hi han suplents o alternatives?

Si falta un dia d'assaig no es farà, en canvi un dia d'actuació depèn molt, ja que és una formació prou versàtil i, de vegades, hi ha actuació dels membres en solitari o també altres companys que actuen amb el grup.

Toqueu fora com a banda? O només a l'institut?

La Banda del Pati només toca a l'institut, encara que per segon any han actuat a la Trobada d'Escoles en Valencià de la Ribera.

Voleu fer el batxiller musical? O quin?

Ferran i Pau tenen completament clar que volen estudiar al batxiller musical, en canvi

Paula encara té dubtes, però ens comenta que el més possible és que ella també es decante per aquesta branca, com els seus companys

Per a vosaltres la música és un passatemps o és més professional de cara al futur?

Encara que a dia de hui per a ells siga sols un passatemps, veuen la música des d'un punt de vista professional de cara al futur, i és el que realment volen i esperen.

A què vos agradaria dedicar-vos?

Ens comenten que tenen clar que volen dedicar-se a la música en un futur. Paula vol ser directora d'orquestra, Pau mestre de Música i Ferran encara no ho sap, però té clar que serà relacionat amb la música.

Quin és el vostre músic preferit? Hi ha algú que vos inspire?

A dia de hui el músic preferit de Ferran és Rafa Val, a qui, de fet, va anar fa poc a veure actuar al WiZink center a Madrid i li va agradar molt. A Paula li agrada molt el cantant Dani Fernández, Rafel ens diu que escolta i li agrada de tot un poc, i Pau té clar que el seu major referent en la música és el seu pare que també és músic.

Cruelles embocadas

Tus ojos brillan como el otoño,
es mi estación favorita y
lo sabes, pero algo no anda
bien.

Son cálidos, dulces y suaves,
me hipnotizan cada vez que
los veo y siento que respiro
con alivio después de haber
aguantado la respiración
bajo el agua.

La sonrisa que se forma
en tus labios me pone
a temblar.

Las alertas se disparan
como cañones en
medio de una cruzada
de piratas.

Y entonces, cuando sonrío,
mi corazón llora y me
pregunta:

“¿Aquí vamos de nuevo?”

Mónica Mercado Beltran
2n BATX nocturn

Indeleble

En un mar de lunares,
perdida en la nada,
enamorada de sus andares.

Su destacable mirada tenue,
era río de poesía,
esperando a que el romance
sesgue.

Bella imagen de instantes
perpetuos,
la luna bailaba contigo,
las estrellas miraban con celos.

En aquel museo te hallé,
sin buscar eternidad,
arte yo encontré.

Berenice González
1r BATX

Déjala en paz

No seas arrogante
Y déjala en paz.
¿Pues no ves que contigo
está sufriendo y no quiere estar más?
¿Por qué la humillas sin piedad?
Si aún con lo que le haces,
contigo está.
No le echas la culpa
siempre de tu malestar.
Pues si no la quieres
déjala.
No le hagas sentir
que no vale nada.
Pues tu eres el culpable
de su inseguridad.
No la utilices cuando quieras
y la maltrates sin más.
Pues ella te lo dio todo
y no lo supiste valorar.
No le pongas la mano
encima, animal.
Pues no te da
vergüenza hacerle eso
a una dama?

No seas tan cobarde
y métete con alguien
que pueda reaccionar.
No le chilles
delante de los niños,
pues ellos
no tienen ninguna culpa.
¿No te das cuenta de que eso
no es de ser un padre normal?
Ponte en su lugar y piensa
si te gustaría que te hicieran
lo mismo a ti.
Si te gustaría sentirte así.
Deja de engañarla
con unas y con otras
y ten valor de decir la verdad.
Para tratarla así,
mejor vete y no vuelvas más.

Teresa Ortiz
2n BATX

ENTRE LES OMBRES DE LA DIVINA COMEDIA

Per Sara Ramírez Ramírez,
1r BAT

(un dels microrelats guanyadors del concurs Diàleg amb l'escriptor)

En un dia sense nom, Noah va trobar un llibre polsós que guardava secrets inimaginables. Els seus ulls es van posar en les pàgines groguenques de la Divina Comèdia de Dante, i en obrir-lo, un núvol fosc el va embolicar. Noah va emergir en el fosc bosc de les ànimes perdudes, sentint l'angoixa de l'Infern al seu voltant. Desafiador, va decidir emprendre un viatge cap a la llum, seguint els versos que li assenyalaven el camí. Va travessar cercles de turment, desafiant les ombres amb la seua determinació.

En el Purgatori, va enfrontar els seus propis pecats i anhels, escalant muntanyes d'expiació amb l'esperança d'aconseguir la puresa. Cada pas l'acostava a la redempció, i encara que el viatge era ardu, Noah va descobrir la força de la transformació en cada desafiament superat.

Finalment, va aconseguir el Paradís, davant ell s'alçava una porta sense marcar, diferent a totes les altres. En obrir-la, va ser rebut per una resplendor engegadora mentre les paraules finals del llibre es retorçaven en un ressò esquinçador. En obrir els ulls es va trobar novament en el bosc on la seua aventura havia començat, amb aquell llibre a les seues mans, ara l'última pàgina era un llenç en blanc on la història de Noah es perdia en la foscor, i així el jove va quedar atrapat entre les línies de l'eterna condemna.

DIARI D'UNA INTERINA LA MEUA EXPERIÈNCIA AL PARRA

Per Anna Martí, professora de Biologia i Geologia

Cada vegada que es menciona l'IES Parra a una conversa mai es queda sense almenys algun referència; o algú va fer allí l'antic BUP, o coneix un/a profe mític/a, o tal vegada confessen alguna entremaliadura... És un institut conegut des de fa dècades i, com ens agrada dir col·loquialment, en tota la "contornà". Per això, quan vaig veure el resultat de l'adjudicació (la primera de gener) vaig pensar: «ni un cèntim al "Niño", però sí que m'ha acabat tocant la loteria finalment». I clar, cap allí que vaig anar al dia següent amb el Ribera mood intensified.

El meu pas pel Parra ha suposat personalment molt més que arreplegar més dels nostres "estimats" punts. Aquesta estada, malgrat que curta, ha deixat una marcada i profunda empremta a la meua curta trajectòria docent i també a la meua vida. I per això, en saber de la recuperació d'aquesta revista, vaig voler compartir amb tots/es vosaltres com és l'experiència d'una interina en aquest centre.

L'IES Parra és un institut gran amb una organització un tant més complexa que altres centres amb menys línies i opcions, i amb el primer que t'enfrontes és amb el plànol de totes les aules (el teu millor amic durant diverses setmanes). A banda, el sistema que l'alumnat aneu canviant d'un aula a l'altra tampoc existeix sempre i, per a qui venim de nou, resulta un primer repte (molt lleu, i que assolim amb uns dies d'anar amunt i avall i amb l'ajuda pacient de l'alumnat). El meu registre de passos diaris dona fe del que es puja i baixa al Parra i amb l'aprenentatge de la rutina i les ubicacions també crec que m'ha pujat lleugerament la capacitat aeròbica.

Una altra cosa que resulta reconfortant i de molta ajuda és l'acollida per part del claustre. Només travesses la porta de la sala de professorat (i també de secretaria i consergeria!), des d'un primer moment no et falta ajuda per al que siga, des de l'ús de la fotocopiadora fins a entendre el funcionament de les guàrdies, i això resulta imprescindible perquè el personal interí puguem exercir la nostra llavor de la manera menys brusca possible. Encara que he de dir que també ha resultat un gran repte quedar-se amb tots els vostres noms, ho he d'admetre (i gràcies que hi ha cert arxiu amb fotos que és or pur per als/es interins/es). La sala de profes del Parra és un rusc ple de vida, moviment i, sobretot, germanor. I gastronomia, tot s'ha de dir.

El que més m'ha impressionat com a interina és l'oferta del Parra per a l'alumnat, i com això va vestint el procés d'ensenyament-aprenentatge (i el centre mateix) amb un esperit no només acadèmic, sinó d'esperança, inspiració i llibertat. Caminar pels passadissos plens de treballs de l'alumnat, la lectura diària a les aules, els missatges feministes, entrar a l'àrea d'exposició artística i sentir-se rodejada d'eixes pintures i treballs manuals, sentir els assajos a les aules de música i, boom, els dijous artístics, increïbles. És molt bonic (i no tan habitual) veure eixe treball conjunt de professorat i alumnat per a dur a terme iniciatives tan xules, que no només són útils perquè els/les assistents gaudim d'un esplai amb música i actuacions en directe, sinó que són experiències que, de segur, fan aprendre a l'alumnat valors més enllà de la tècnica musical o interpretativa, com són la disciplina, la constància o el plaer de poder expressar-se amb altres llenguatges més enllà del parlat o l'escrit. Aquesta llavor, com a interina, l'agafe prestada per a contagiar-la allà on vaja i que més instituts puguen gaudir d'una cosa tan especial. Crec que amb aquestes iniciatives aprenem i gaudim tots/es de tot/es i la tasca se'ns fa més amena.

En relació amb açò, al Parra he trobat també un grau d'implicació molt alt de part del claustre, no només quant al rendiment acadèmic, sinó pel propòsit que els/les estudiants troben al centre un espai segur i de confiança. Soc conscient que açò, tal vegada, l'alumnat no ho valoreu o no ho sentiu igual, però part del meu aprenentatge ací ha contemplat un exercici d'empatia extra per a poder aplicar-la quan la situació es complica.

A tothom ens faria falta, de tant en tant, fer un full de reflexió eixe dia que no som nosaltres mateixos/es i que no responem bé en aquest món que va de vegades massa de pressa, i les segones oportunitats estan per a millorar, com bé es procura en aquest institut.

Ara jo també podré contribuir a eixes converses en les quals es menciona al Parra amb la meua experiència, podent recordar amb un genuí somriure que he estat treballant allí i emportant-me idees en forma de llavorettes que podré anar sembrant i regant allà on vaja. Espere que, tant alumnat com professorat, compliu els vostres objectius i que seguïu cultivant eixe bon rotllo que teniu, i que poseu molta llenya a aquesta Estufa que tan històrica deu haver sigut.

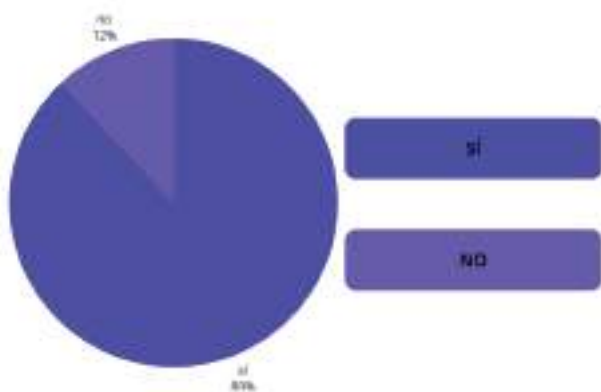
Que el Parra no pare, i jo que me n'assabente.

ENQUESTA: ÚS D'INTERNET I XARXES SOCIALS

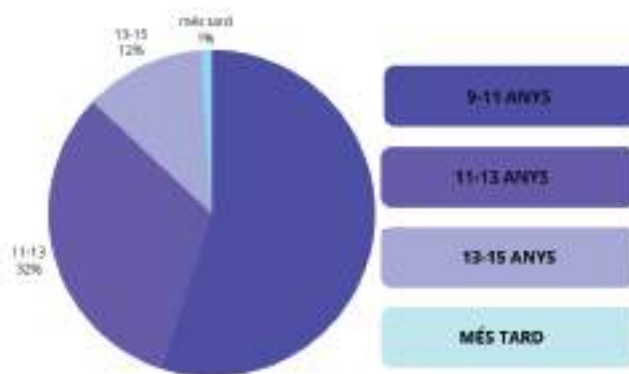
Per Adàia, Mireia i Laura, 1r BAT

Hem dut a terme una enquesta sobre **Internet i xarxes socials** a tot l'alumnat de **1r i 2n ESO**. Hem arreplegat i comptat totes les seues respostes i, a continuació, podeu veure els resultats finals d'aquesta enquesta. Total de persones enquestades: 92 de 2n i 81 de 1r.

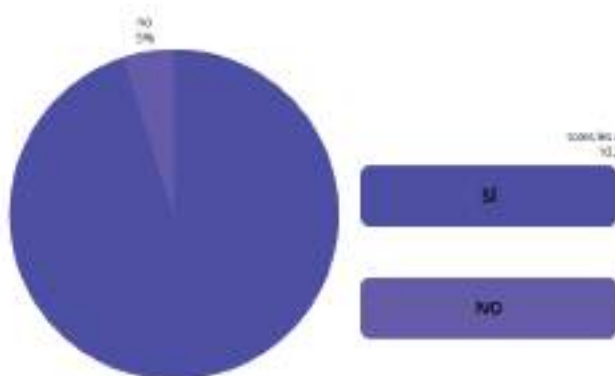
Disposes de telèfon mòbil?

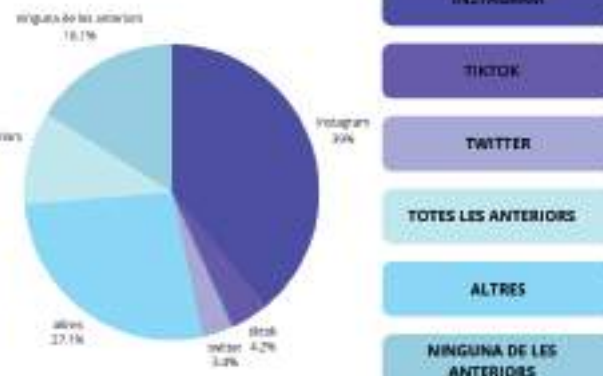
A quina edat et donaren el teu primer mòbil?

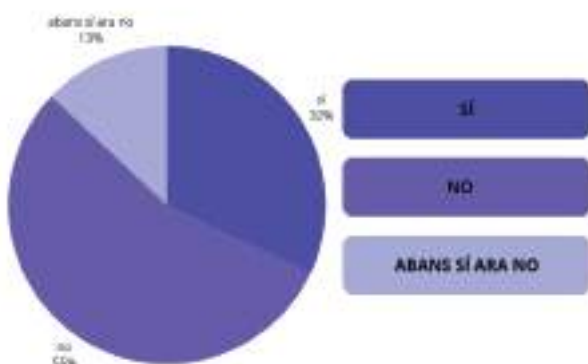
Tens xarxes socials?

Quines?

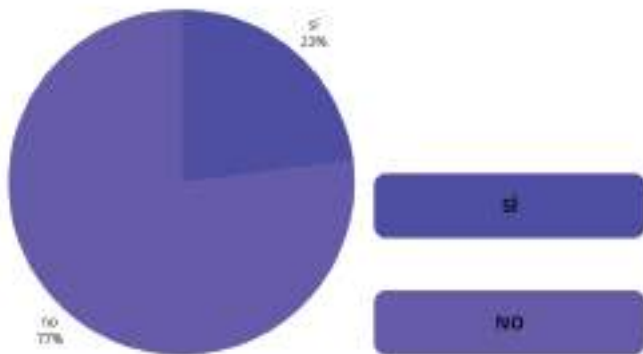
Tens algun tipus de control parental?

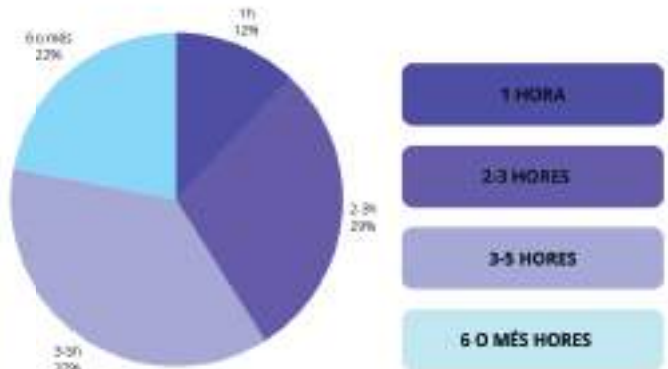
A quina edat vas tindre la teua primera xarxa social?

Estàs d'acord amb la mesura de l'institut "centre lliure de mòbils"?

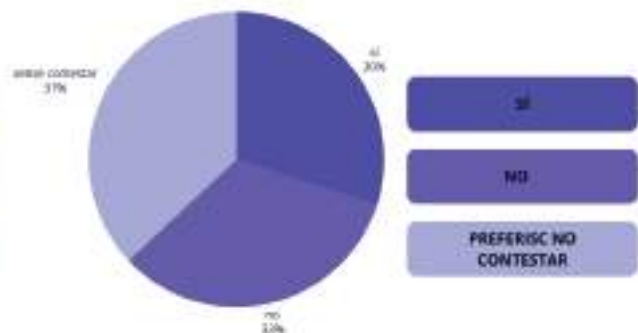
Quantes hores utilitzes el mòbil al dia?

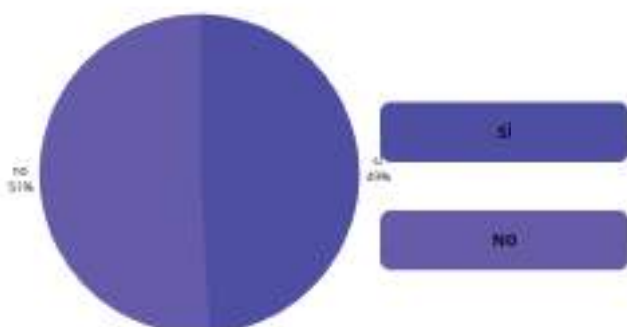
Dorms amb el mòbil...

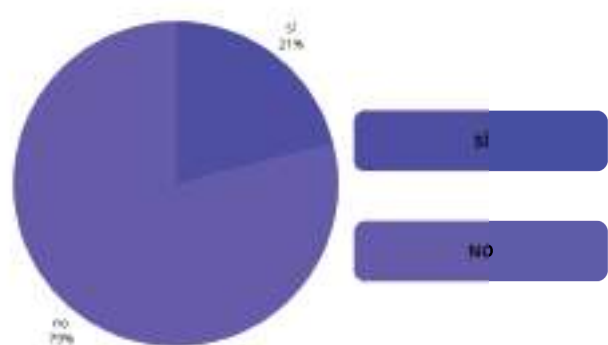
Creus que les xarxes socials perjudiquen la salut mental?

Penses que utilitzar el teu mòbil abans de dormir perjudica el teu cicle de son?

Utilitzes el mòbil per a ús escolar?

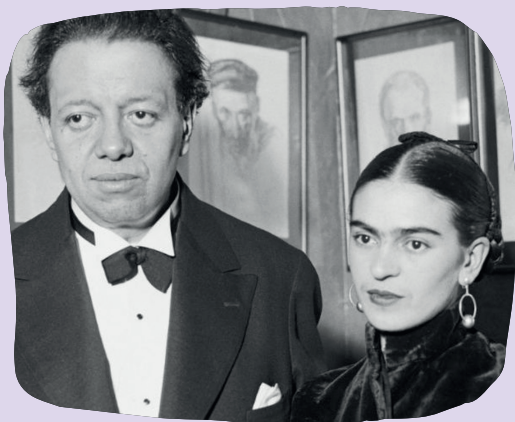

Edvard Munch i Tulla

Després de conèixer-se a Berlín, Tulla es va enamorar perdudament del pintor Edvard Munch. Aquest, després de la insistència de la xica, va decidir donar-li una oportunitat. A causa de la seua relació tòxica plena de baralles, l'artista va començar a consumir alcohol i a refugiar-s'hi. Un bon dia, en el qual Tulla li va proposar de casar-se, ell va decidir fugir per un any a Itàlia i Alemanya, on també va ingressar en un sanatori.

Tulla, davant de la idea de veure's sense ell, es va inventar una falsa malaltia mortal per a fer-lo sentir malament per haver-se escapat. Finalment, ella el va denunciar al·legant no haver complit les seues obligacions com a marit. Això va fer que haguera de vendre molts dels seus quadres i pertinences per a poder pagar la denúncia. Finalment, la relació acabà per complet quan ella li va disparar i afortunadament només li va destrossar un dit de la mà esquerra.

Frida Kahlo/ Diego/ Chavela Vargas

Diego i Frida es van conèixer un dia en què ella estava intentant vendre els seus quadres per a cobrir les despeses mèdiques que tenien després del seu accident. Ell la va convidar a sa casa per a veure els seus quadres, i com conta Guevara "En qüestió d'un dia, d'una mirada, es van tornar inseparables". Cal recalcar que ella tenia 22 anys i que ell era un home casat de 43 anys.

Frida va tindre quatre avortaments espontanis, a això se li va afegir que ell la va enganyar amb la seua germana Cristina Kahlo, encara que ja li havia sigut infidel moltes vegades abans. Ella va decidir venjar-se'n tenint un afer amb Lev Troski, al qual Diego admirava. A partir d'aquest moment van començar una relació oberta, en què tots dos tenien total llibertat d'estar amb qui volgueren. Frida també va tindre un romanç amb Chavela Vargas, una cantant amb la qual va coincidir en diverses festes. Que ella eixira amb dones no molestava a Diego. D'altra banda, el 1939 es va produir el seu primer divorci, encara que el 1940 van tornar a contraure matrimoni per segona vegada, després de retrobar-se quan Frida va ser assenyalada per la mort de Troski i la seua depressió va augmentar.

Francis Bacon i George Dyer

La primera vegada que es van conèixer va ser quan George li estava furtant mentre Francis estava en casa. Quan Francis escoltà un soroll, es va girar i va veure al lladre en terra que havia caigut de la claraboia. El pintor li va proposar gitar-se amb ell a canvi d'emportar-se tot el que volguera. D'aquesta manera van començar a ser amants, durant aquesta relació Dyer es va convertir en un alcohòlic deprimat que maltractava al pintor, fins i tot, un dia quasi el tira per la finestra.

A més el lladre intentava humiliar-lo cada vegada que podia, però el pintor se sentia atret per ell igualment, immortalitzant-lo en pintures. Finalment l'amant se suïcidà, després de mesclar alcohol amb barbitúrics.

Gauguin i Madeleine

Gauguin es va enamorar d'ella quan un estiu va anar a Pont-Aven per visitar el seu amic, i germà de Madeleine, Émile Bernard, fins i tot va pensar en raptar-la. Ell tenia 40 anys i ella 17 en eixe moment. Madeleine no sentia atracció per ell, i es va casar amb Charles Lava. Aquest últim era un artista bisexual que es va sentir atret per Gauguin, aleshores es va formar un triangle amorós.

Marie-Thérèse Walter i Picasso

Es van conèixer quan Marie-Thérèse estava eixint dels magatzems Lafayette, a París. Ell es va fixar en ella, i li proposà fer-li un retrat, des d'eixe moment es van fer inseparables. Després d'anys de passió, ella es quedà embarassada de Maya. Picasso no va poder suportar la pressió de ser pare i haver de mantenir una família i es va escapar amb una nova amant, Dora Maar.

Durant els anys posteriors, Marie no va poder superar el pintor, i quatre anys després de la mort de Picasso es va suïcidar. Per una banda, no suportava una vida sense ell, i per l'altra banda deia que havia de cuidar d'ell fins i tot després de la mort.

TE'N RECORDES D'AQUESTS MURALS?

Les parets del Parra sempre han estat plenes d'art i reivindicació. Ací podem veure uns exemples dels murals de l'artista alziireny Toni Espinar, que no fa tant pertenyien a les parets del centre.

Al 2018 començarem un projecte de pintura mural dins del festival d'art urbà: ALQUERIARTE

2018: Mural fet amb alumnat de 4t d'ESO per a Alqueriarte. Projecte d'integració social coordinat per CEPAIM.

2019: Mural fet amb alumnat de 3r i 4t d'ESO per a Alqueriarte. Projecte d'integració social coordinat per CEPAIM.

2021: Mural fet amb alumnat de 1r de Batxillerat d'Arts Plàstiques junt a l'artista "XOLAKA"

2022: Mural fet amb alumnat de 4t d'ESO i 1r de Batxillerat d'Arts Plàstiques en homenatge a l'Equip Crònica.

2023: Mural fet amb alumnat de 2n de Batxillerat d'Arts Plàstiques en homenatge a l'artista local alzireny Joan Verdú.

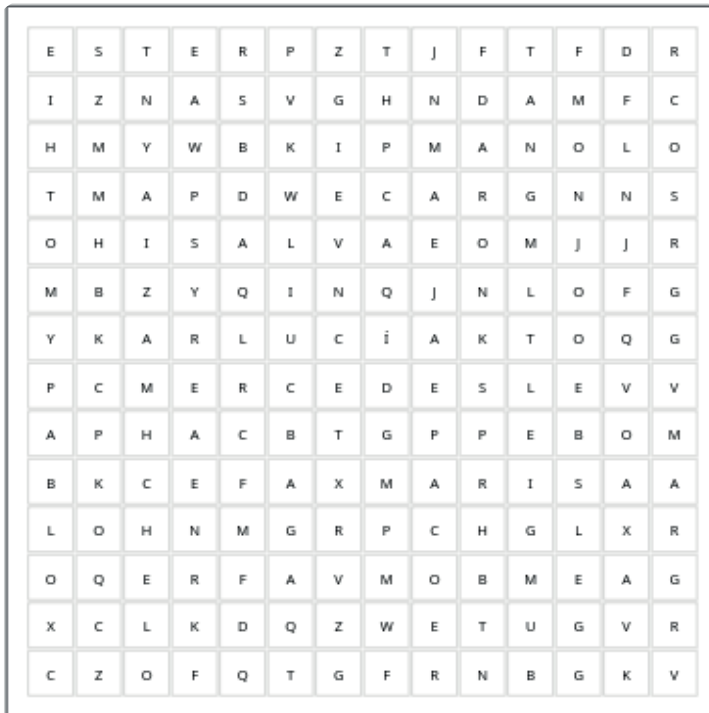

2024: Mural fet amb alumnat de 2n de Batxillerat d'Arts Plàstiques en homenatge a l'estada en Alzira de l'artista Joaquim Sorolla i Bastida on es va centrar en pintar l'entorn dels camps de tarongers.

PARRATEMPS

SOPA DE LLETRES

Nom de professors del IES JM Parra

Carmen	Chelo
Chema	Ester
Lucía	Manolo
Mar	Marisa
Mercedes	Pablo
Paco	Paolo
Pilar	Salva
Vicent	Yaiza

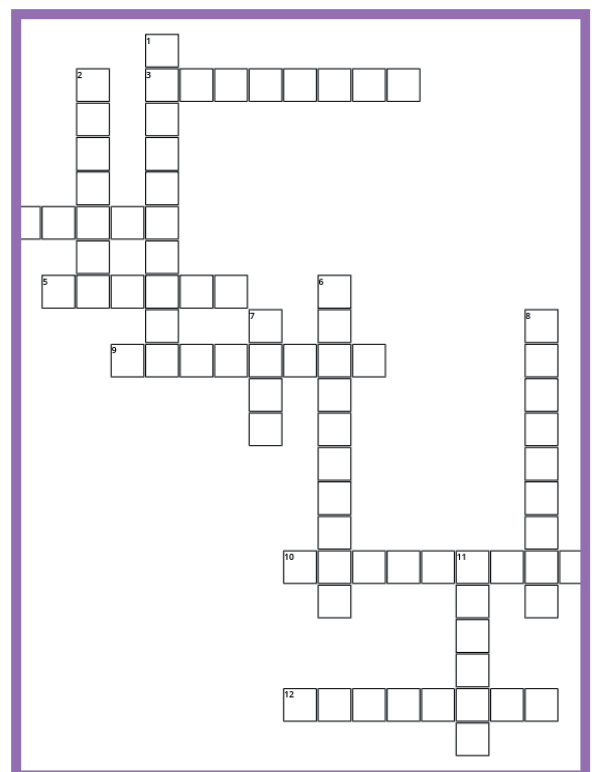
VERTICALS

- Per a imprimir
- Les utilitzes per a pujar i baixar plantes
- Qui explica?
- On guardem tots els llibres
- On escrius
- On guardem els bolígrafs
- Esta encesa quan fa fred
- Ho utilitzen per a posar un vídeo i que es veja millor
- Els professors ho utilitzen per a explicar

HORIZONTALS

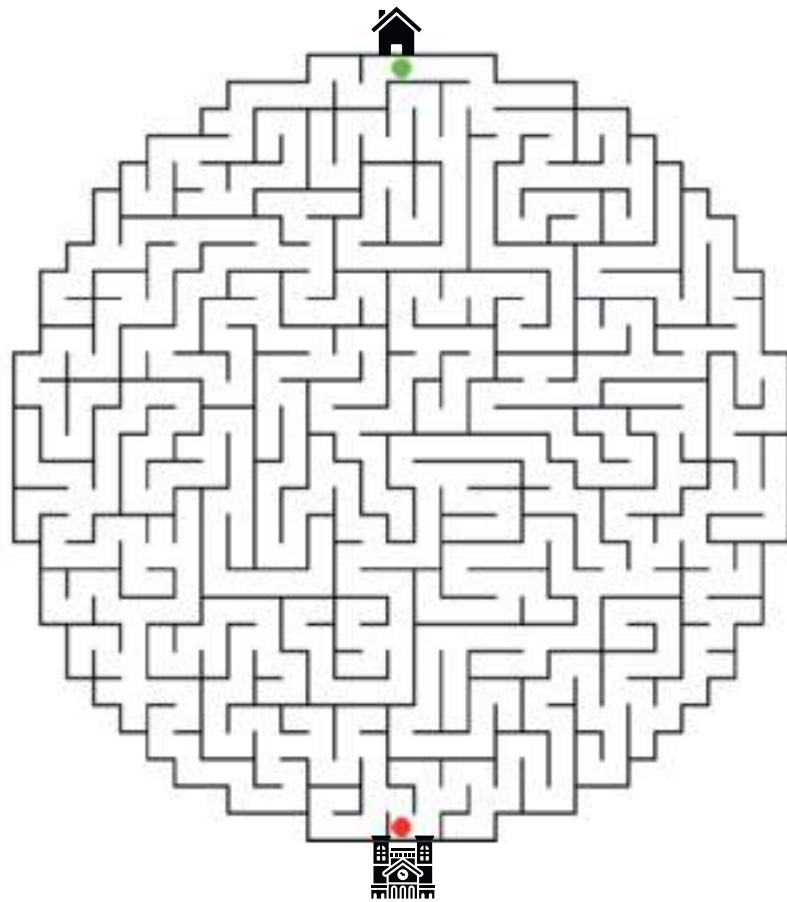
- On guardem tots els llibres
- On escrius
- On guardem els bolígrafs
- Esta encesa quan fa fred
- Ho utilitzen per a posar un vídeo i que es veja millor
- Els professors ho utilitzen per a explicar

MOTS ENCREUATS

PARRATEMPS

LABERINT

SUDOKU

2		4		1	9	7		6
		8	7	6	3		4	2
7		3		4				
	9		6	7				
	7			3			2	4
			2		5	6		
				2				
3				9				
1	2		3	5		4	7	

SIGNES AMB BEJÉN ESTEBAN

QUIN MEME ET REPRESENTA?

SIGNES DE FOC

Àries

Com són?

Optimistes, busquen aventures que viure, adoren la llibertat. Per altra part són impulsius, directes i solen perdre la paciència.

Predicció 2024

Aprèn a soltar allò que et ve molt gran, ja que alguns canvis t'obligaran a fer-ho. Tingues en compte el 23 d'abril i el 8 d'abril, ja que en el primer es produïx la primera lluna plena anomenada "Lluna Rosa", que afecta directament l'amor. I en la segona es produïx un eclipsi solar que ennuvol·larà la teua manera de veure les coses.

Lleó

Com són?

Segurs de les seues metes i decidits. Són molt lleials, creatius, a més de dramàtics i algunes vegades egocèntrics.

Predicció 2024

Aquest 2024 guia't per la teua intuïció en els canvis en l'aspecte social i professional, ja que t'ajudarà a suportar-los. L'eclipsi lunar del 26 de maig t'impulsarà en els teus projectes, i l'eclipsi penombral del 5 de juliol, et farà reflexionar.

Sagitari

Com són?

Arriscats, assumeixen més del que poden manejar, amigables i curiosos.

Predicció 2024

La passió s'apoderarà de tu, aprendre noves coses es convertirà en el teu objectiu, això et serà molt útil per a la teua vida diària. Per això, tingues en compte la superlluna del 5 de maig, que t'ajudarà a deixar allò vell per a poder retindre nous conceptes, i òbviament la Lluna Plena en Sagitari del 23 de maig

SIGNES DE TERRA

Capricorn

Com són?

Solen ser sòlids, afables, prudents i pràctics. Encara que són pessimistes i melancòlic també són treballadors, responsables i disposats a aconseguir el que es proposen. Són fiables i tenen paciència.

Predicció 2024

És moment per desenvolupar la teua creativitat i poder personal. Necessites expressar-te i aprendre coses noves o desenvolupar noves habilitats. Els sentiments i les emocions també poden estar en un període de eferescència. En juny entraràs en un temps favorable per al creixement econòmic o en el àmbit de treball. Ha arribat el moment de collir tots els esforços.

Taure

Com són?

Són segurs, saben evitar conflictes i disgustos. Tenen bon humor, no obstant això, quan perden els nervis, són capaços de traure foc pels queixals i mostrar un geni terrible.

Predicció 2024

Arriba una llarga etapa de canvis sorprenents, un no parar de novetats i adaptacions. El resultat, és una energia expansiva, de creixement, quasi d'eufòria, amb tendència a iniciar un nou cicle personal i social. És una gran oportunitat d'aprendre de gent amb experiència i de crear vincles sòlids, d'eixos que donen grans resultats a llarg termini.

Verge

Com són?

Són molt responsables, per això odien la improvisació i la frivolitat, a més, per a desenvolupar-se plenament necessiten sentir-se segurs. Els Verge són amics dels seus amics; si necessites la seua ajuda, demana-li-la i farà tot el que estiga a la seua mà per a ajudar-te.

Predicció 2024

La primera meitat de l'any encara estarà marcada per les oportunitats per al creixement personal, amb vista a un futur millor. Travesses una etapa especial per a fer viatges inoblidables, contactar amb altres cultures, aprendre idiomes, etc. No obstant, és una etapa crucial per a les relacions personals.

SIGNES D'AIGUA

Càncer

Com són?

Un Càncer pot ser des de tímid i avorrit fins a brillant i famós. A més, són conservadors i els encanta la seguretat i la calor de la seua llar. Entén que hi ha moments per a ser sociable i altres moments per a ser solitari. Això és una de les contradiccions en el seu caràcter.

Predicció 2024

És un temps favorable per a desenvolupar la teua creativitat i poder personal. És hora d'anar un poc més enllà, d'aprendre coses noves o desenvolupar noves habilitats. Els sentiments i les emocions també poden estar en un període d'eferescència. A partir de juny entraràs en un temps favorable per al creixement econòmic i ascens en un àmbit de treball. Ha arribat el moment de collir tots els esforços dels anys passats.

Escorpió

Com són?

La potència i energia emocional d'un Escorpió són úniques en tot el zodíac. Tenen molta imaginació i intuïció, a més d'una gran capacitat per a l'anàlisi, força de voluntat i fermesa, encara que també són molt sensibles i emocionals amb ells mateixos i amb l'entorn.

Predicció 2024

Travesses una etapa decisiva per a les teues relacions personals, especialment, les més estretes, com la parella, contractes, socis... La teua vida pot tindre girs de guió, a més de nous reptes professionals i socials que seran decisius per a la teua nova vida.

Peixos

Com són?

Sensibles davant el sofriment dels altres, responen amb bona voluntat i ganes d'ajudar. Tendeixen a viure d'una manera emocional més que racional, de manera instintiva i intuïtiva, més que de manera lògica. En l'amor, són persones fidels, adaptables i que busquen incansablement una unió amb la ment i l'esperit de la seua parella més que una unió purament sexual.

Predicció 2024

Temps de fer balanç i reestructurar la teua vida en molts sentits, així com de prendre importants decisions amb el cap. A més, si no fas les coses ben fetes i a consciència, és probable que t'assalten sentiments de soledat, fracàs o impotència. O podria marcar la fi d'un important cicle. Alguna cosa que, no obstant això, pot ser creatiu si l'uses bé.

SIGNES DE VENT

Aquari

Com són?

Els aquaris són molt simpàtics, a més d'originals i imaginatius. Estan oberts a qualsevol situació o persona, a més de ser sincers. Açò pot crear problemes amb els altres. No no et regalen l'oïda, poden tindre problemes d'encaixar en un grup, o de relacionar-se amb els altres.

Predicció 2024

Enguany la llibertat tan desitjada per aquest signe es complirà, açò gràcies a nous camins que es presentaran. Despendre's el passat per a tindre noves experiències és molt important, avança amb llibertat i guiat per la intuïció. Tingues en compte la Lluna plena del 19 d'agost, ja que va a ser l'única projectada d'aquest signe. Aprofita per a trobar aquells camins que la felicitat et pose davant.

Bessons

Com són?

El seu caràcter és doble i bastant contradictori per complex. Són persones inquietes que comencen nous projectes i reptes amb molt d'entusiasme, encara que amb massa freqüència els falta la constància necessària per a realitzar-los. Tendeixen a pensar en la vida com un joc i busquen la diversió..

Predicció 2024

Júpiter entrarà en el teu signe a la fi de maig i donarà pas a un període d'un any ple de noves il·lusions en qualsevol àmbit de la teua vida, des de l'emocional o sentimental fins a l'econòmic. Serà el moment de créixer, d'expandir els teus horitzons vitals, de fer viatges inoblidables, d'estudiar o aprendre, d'emprendre nous camins professionals o negociar millores en el teu estil de vida, d'enamorar-te d'algú o de la vida mateixa... Traveses una etapa de plena reestructuració en l'àmbit professional i social que apunta a un abans i un després.

Balança

Com són?

Tendeixen a ser sensibles a les necessitats dels altres i solen ser molt sociable, no suporten el conflicte i la crueltat, són molt diplomàtics. No els agrada la rutina i moltes vegades els falta la capacitat d'enfrontar-se als altres. Són curiosos, pot ser una virtut si ho inverteixen a descobrir noves coses, però també un defecte si els porta a ficar-se massa en la vida o els assumptes dels altres.

Predicció 2024

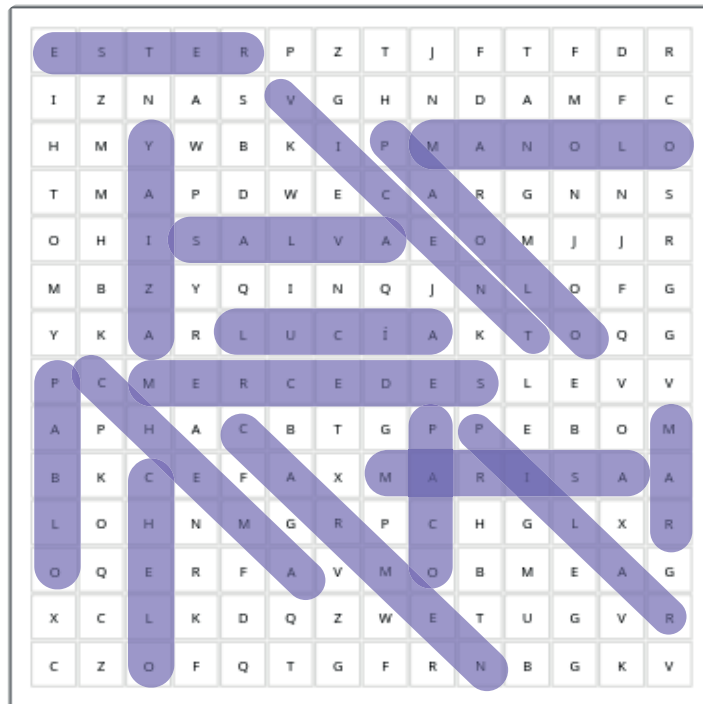
Hauràs de pensar una nova forma d'administració, no sols dels recursos materials, sinó de tots aquells amb els quals pugues generar algun tipus de guany o reduir pèrdues. És un temps d'enginyeria econòmica que, a més, pot estar vinculada a canvis laborals i en els teus hàbits, precisament dos aspectes en els quals toca esforçar-se, o, simplement, adaptar-se a nous horaris i normes.

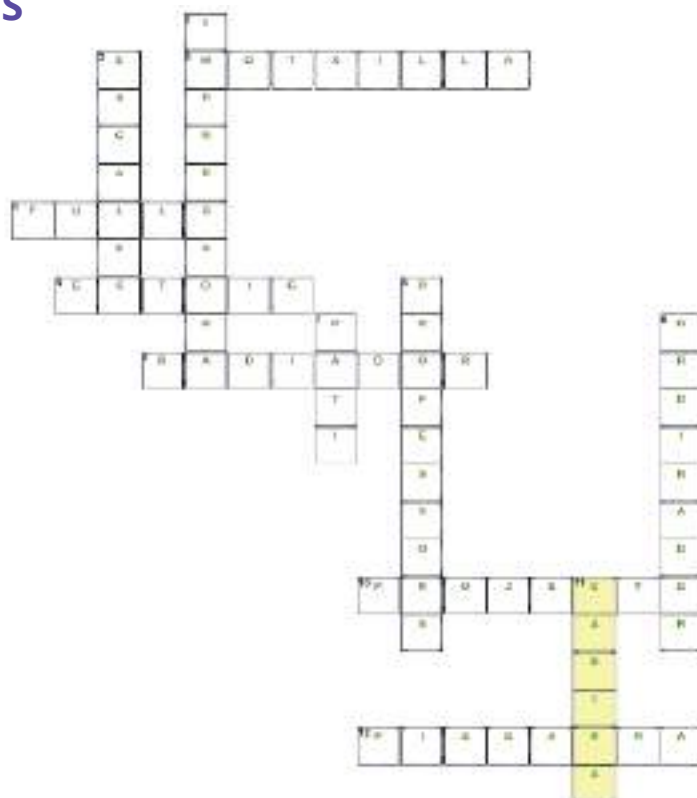
PARRATEMPS

solucionari

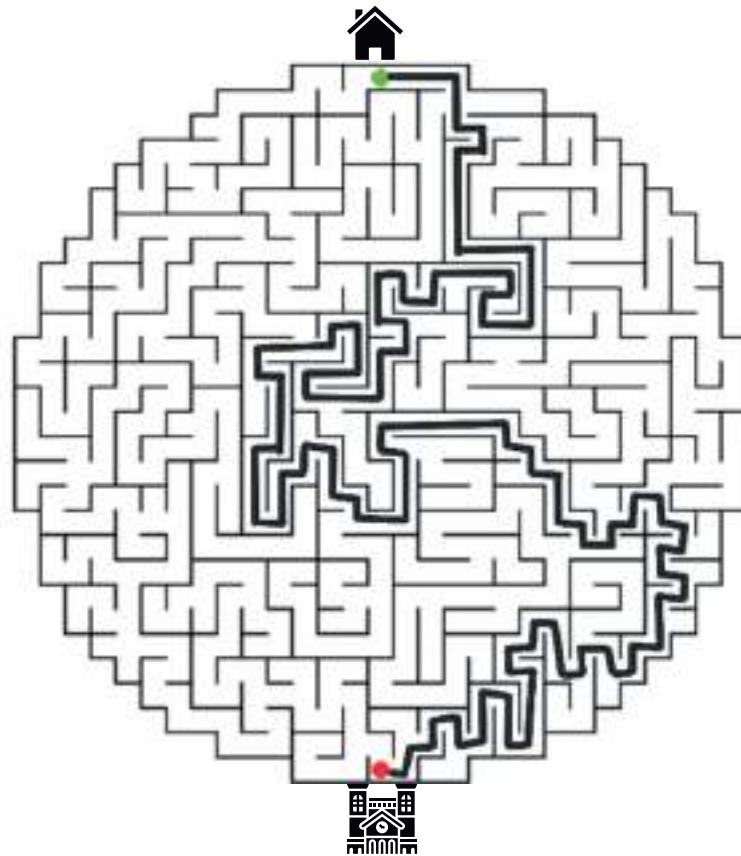
SOPA DE LLETRES

MOTS ENCREUATS

LABERINT

SUDOKU

2	5	4	8	1	9	7	3	6
9	1	8	7	6	3	5	4	2
7	6	3	5	4	2	9	1	8
8	9	2	6	7	4	3	5	1
6	7	5	9	3	1	8	2	4
4	3	1	2	8	5	6	9	7
5	8	9	4	2	7	1	6	3
3	4	7	1	9	6	2	8	5
1	2	6	3	5	8	4	7	9

